

[Himmelstrup.]

der blev skabt i 1935, fordi Budgettet var lagt alt for snævert, og fordi man netop maatte regne med opadgaaende Priser paa alle Omraader, og det er ogsaa det, der er sket. Det har ikke varet mere end to Aar, i hvilke man altsaa har kunnet holde Skuden flydende, idet man fik et Overskud i det første Regnskabsaar paa 150 000—200 000 Kr. derved, at Den kulturelle Fond fik Indtægter for et helt Aar, men kun skulde betale Udgifter for $\frac{3}{4}$ Aar, i Forbindelse med den Omstændighed, at man har ladet gaa ind i Driften det Beløb paa 120 000 Kr., som overførtes fra Dobbeltsceneordningen, og som jo i Virkeligheden efter Lovens Ord skulde blive liggende som en Grundfond — det staar i Teaterlovens § 7, 2det Stykke, at dette Beløb skulde indgaa som Grundkapital.

Men alt dette er altsaa en Række Enkeltheder, som det ikke er Umagen værd at komme ind paa og videre at uddybe under denne Forhandling, fordi vi nu aldeles bombesikkert kan sige til os selv, at vi til næste Aar igen skal have Teatrets økonomiske Forhold til Behandling, fordi vi skal have et nyt Grundlag, hvorpaa de kan arbejde derovre. Vi fra vor Side har altsaa ment, at man passende kunde have udskudt ogsaa dette lille Lovforslag til den Tid; det var der ikke sket noget ved. Det har man ikke villet, og saa kan man naturligvis gennemføre Forslaget, det ligger i Sagens Natur. Imidlertid vil vi ikke stemme for dette Forslag, naar det, formentlig i Morgen, kommer til tredie Behandling, ikke fordi vi nærer nogen Uvilje imod de kulturelle Bevillinger, ingenlunde, men fordi vi finder, at Tidspunktet for at gennemføre dette Forslag ikke er det rigtige.

J. Oskar Andersen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i, at det havde været ønskeligt, om vi allerede i denne Samling havde faaet et Forslag fra Ministeren om en Ordning af Det kongelige Teaters økonomiske Forhold, men jeg er ganske vist uenig med ham i de Slutninger, han drager af sin Stilling. Det forekommer mig, at naar Den kulturelle Fonds Fremtid, som det nu oplyses, er stærkt truet, saa maa man være Ministeren taknemmelig for, at han nu paa dette Tidspunkt fremsætter et Forslag, som i alt Fald i nogen Grad hjælper til at forlænge denne Fonds Levetid, og som i alt Fald berettiger til det, som Fondens Udvalg ogsaa er blevet enig om, nemlig at fortsætte med at give Bevillinger til Kunstens Udøvelse ogsaa uden for Det

kongelige Teater, hvilket jo fra alle Sider er anerkendt som noget i høj Grad ønskeligt. Jeg forstaar ikke, hvorfor ikke Venstre, ligesom mit Parti gør det, kan stemme for Lovforslaget, maaske med det Forbehold, at man havde ønsket noget andet, ønsket, at Spørgsmaalet var blevet løst i denne Samling.

Med Hensyn til de Svar, Ministeren har givet paa de Spørgsmaal, som Udvalget paa min Foranledning har stillet ham, maa jeg i det hele erkende, at disse Svar er Udtryk for Realiteter, er berettigede. I Svaret paa det fjerde Spørgsmaal er der imidlertid et Udtryk, som bevirker, at jeg maa gøre et Par Bemærkninger. Ministeren siger her, at Tanken om at lade Kulturfonden faa en Tilsynsret eller i alt Fald Mulighed for en Forhandlingsret med Teaterchefen med Hensyn til Teatrets Drift vilde være ensbetydende med at indføre en dobbelt Kontrol over for Teatret, hvad Ministeren vilde anse „for skadeligt for Teatret og svækkende for Teaterchefens Ansvar“. Saaledes staar der. Dertil vil jeg bemærke, at naar jeg stillede mit Spørgsmaal til Ministeren, saa var det absolut ikke paa nogen Maade for at svække Teaterchefens Ansvar, tværtimod, saa var det fra min Side tænkt som en Foranstaltning, der skulde minde Teaterchefen om det Ansvar, han har paataget sig ifølge Teaterlovens § 2, og ikke blot minde ham om dette, men muligvis ogsaa bidrage til, at han klarede sig, hvad der ligger i § 2, Fordringer, som — det maa man indrømme — Teatret i alt Fald i denne Sæson kun i nogen Grad kan siges at have opfyldt. Jeg vilde altsaa gennem denne Foranstaltning bidrage til at styrke Ansvarsfølelsen hos Teaterchefen.

Imidlertid fandt jeg ikke nogen Støtte herfor hos Ministeren, og jeg maa da nøjes med det Løfte, der ved Forhandling i Udvalget med Ministeren blev givet os om, at der skulde finde et Møde Sted mellem Kulturfondsudvalget og Teatertilsynsraadet — hvis Medlemmer for øvrigt er Medlemmer af Kulturfondsudvalget —, saaledes at de Medlemmer i Kulturfondsudvalget, der ikke sidder i Teatertilsynsraadet, kunde faa en Forhandling med dette før Sæsonens Begyndelse om Teatrets Repertoire. Det er selvfølgelig ikke det samme, som jeg havde ønsket, men det vil i alt Fald give os en Mulighed for at minde Tilsynsraadets Medlemmer om, at de ogsaa har paataget sig en Forpligtelse ifølge Teaterloven, og den Indflydelse, vi Medlemmer af Kulturfondsudvalget kan øve paa disse fire Herrer,